

КОРУПЦІЯ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ ЯК ДЖЕРЕЛО ДЕСТРУКТИВНОСТІ ВЛАДИ

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що саме корупція є однією із головних причин «застою» держави, ця проблема потребує нагального вирішення, адже вона є однією із найбільших проблем держави і безперечним є те, що боротьбу з корупцією потрібно починати з самої влади. **Метою дослідження** є визначити та науково обґрунтувати причини корупції у владних структурах держави, що впливає на деструктивність останніх. **Об'єктом статті** – є влада. Предметом – корупція в ешелонах влади. **Об'єкт дослідження** – корупційна влада. **Предмет дослідження** – корупція в ешелонах влади. **Завдання дослідження** – з'ясувати питання сутності, причин та наслідків корупції. Сучасна Україна перебуває на шляху свого становлення як демократичної, правової та соціальної держави. На заваді її повноцінного розвитку стоять ряд негативних чинників, які вона успадкувала з часів СРСР, проте, її сьогодишні орієнтири яскраво засвідчують про цілеспрямовану європейську інтеграцію. Однією із найбільш болючих питань нашої держави є корупція, яка має тенденцію до зростання. Кожна сфера діяльності в Україні, будь-то освіта, медицина чи власний бізнес добре знайома з таким поняттям, як «корупція». Проблему посилює і те, що сама державна влада є головним корупціонером держави. Чимало політичних, громадських діячів та державних службовців були головними учасниками корупційних скандалів. На міжнародному рівні Україна має репутацію корумпованої держави, про це свідчить як світовий рейтинг за рівнем корумпованості, так і недостатня кількість іноземних інвестицій. Поняття «корупція» походить з латинського слова «*corruptio*», що у дослівному перекладі означає «псувати», «задавати шкоди», «руйнувати», «викривляти» та «фальсифікувати» [1, с.13]. Прерогативою демократичної держави повинні бути заходи спрямовані на задоволення потреб народу, на дієві продуктивні реформи. Державна влада в першу чергу повинна бути зацікавленою в тому, щоб різнобічно розвивати саму державу, працювати на благо цієї держави. Громадяни не повинні шукати кращого життя за межами своєї Батьківщини, зебракувати та виживати. Але, нажаль, всі ці деструктивні чинники є притаманними нашій державі. Причинами низького рівня життя людей є в першу чергу те, що державна влада є одночасно і представниками великого бізнесу. Відтак, маючи владні повноваження, вони вирішують більше проблеми бізнесу, ніж проблеми держави. З одного боку, зрощування державного апарату з підприємницькими і комерційними структурами спричиняють утворення їх ділових відносин поза межами правового поля [5, с.112]. З іншого – проникнення у владні та управлінські структури організованої злочинності спричиняють посилення залежності законодавчої та управлінської діяльності від вузькогрупових, корпоративних інтересів деяких злочинних кіл та починає виступати постійним джерелом деструктивності влади. У той же час, зв'язок між корумпованими державними службовцями та організованими злочинними групами відбувається через відносини, які є пов'язаними з «видачею різноманітних квот, ліцензій, дозволів, кредитів, земельних ділянок, субсидій, прийняттям вигідних нормативних актів та інших складових нелегального бізнесу» тощо [4, с.120]. Державні чиновники займаються комерційною діяльністю задля отримання особистого або корпоративного прибутку, при цьому нехтують своїми функціональними обов'язками. Вони здійснюють «перекачування» державних коштів й матеріальних цінностей у комерційні структури, переведенням грошей у готівку, наданням пільг для власної політичної, національної, кланової тощо корпоративної групи, здійснюють вплив на ЗМІ тощо, використовуючи при цьому власне службове становище [4, с.120]. В даному аспекті доречними є слова народної приказки «Риба гниє з голови». Відкрита корупція, яка не карається правоохоронними органами, породжує корупцію на нижчих рівнях, і на сьогодні прояви корупції ми можемо простежити у житті кожної людини. Антикорупційні заходи, які вживаються державними органами є недієвими, що, власне, теж пояснюється взаємною вигодою тих, хто перевіряє і тих, кого перевіряють. Тобто, суспільство знаходиться в замкнутому колі, в якому діє налагоджена система корупційних махінацій. Цинізм влади призводить до деструктивних наслідків в державі. Корупція істотнішим чином на сьогодні далеко неоподиноке явище, саме тому народ України не довіряє своїм лідерам, більше того, українці зневажають політиків. Можна простежити відкриту неповагу до закону як з боку владних структур, які їх не дотримуються, так і народу, який вважає закони не дієвими, прописаними виключно для задоволення потреб влади, а не громадян держави. Особливо болючою корупцією є для економіки. Іноземні інвестори не хочуть ризикувати і вкладати власні гроші у виробництво України, адже немає гарантій, що гроші дійсно підуть за призначенням, а не будуть «розкраденими» самими ж представниками влади. Натомість вітчизняний малий і середній бізнес контролюється самою владою. Не маючи відповідного державного захисту та податкових пільг, вони не можуть втриматися на ринку і поглинаються великим бізнесом. Національна безпека держави у певній мірі також залежить від корупції. Чимало коштів, які виділяються на захист держави розкрадаються, і українська армія вкотре залежить від народу України та волонтерів. Медицина, освіта, податкова служба, послуги будь-яких фахівців на сьогодні мають два тарифи: офіційний та «в конверті». Ті, хто намагаються піти проти системи наштовхуються на відвертий спротив. Таким чином, Україна рухається до свого цілковитого занепаду. І причинами цього є не стільки війна на сході чи пандемія коронавірусу, а саме корупція, яка неофіційно затверджена на рівні державної влади. **Висновок.** Можна процитувати слова відомого фахівця з проблем протидії корупції Сар Дж. Пундея, який зазначав, що «... корупція не є інфекцією, яку раптом може «підхопити» здорове суспільство. Вона є наслідком явищ та тенденцій політики, економіки та розвитку держави. Жодна країна не була ніколи повністю вільною від неї і ніколи не буде» [3, с.85]. На сьогоднішній день змінюються лише обсяги і прояви корупції, а також її можливості, що визначаються ставленням до цього небезпечного явища держави і суспільства [2, с.82]. Проте задля того аби зменшити обсяги корупції, обмежити сфери її розповсюдження і впливу на економічні, політичні, правові та інші соціальні процеси в суспільстві, змінити характер корупційних проявів під силу, необхідна політична воля на вищих щаблях влади, проведення реальної державної антикорупційної політики, а не просто задекларованих намірів щодо протидії цьому суспільному злу, забезпечення відкритості влади, свобода слова та вільні засоби масової інформації, чесні та незалежні суди й активна позиція усього суспільства щодо подолання корупції в нашій країні.

Список використаних джерел

- 1.Владимирова В. І. Корупція: поняття та форми її вираження. Наукові записки. Серія: Право: зб. наук. праць. Вип. 6. Кропивницький: ТОВ «Полімед-Сервіс», 2019. С. 12-19.
- 2.Міленко Т.О. Протидія корупції: зарубіжний досвід та його впровадження в антикорупційне законодавство в Україні. Імплементація європейських стандартів запобігання корупції в Україні, 2019. С.82-88.
- 3.Пундей Сар. Дж. Боротьба з корупцією. Критичний огляд з аналізом міжнародного досвіду. Матеріали українсько-американського семінару «Проблеми економічного зростання: питання доброчесності». Львів. 1997. С. 84–87.
- 4.Сахань О. М. Корупція в сучасній Україні як джерело деструктивності влади. Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія. 2015. № 4. С. 112-129.
- 5.Чижевська Л.В., Корецька Ю.І., Паламарчук А.С. Транспарентність фінансової звітності, складеної за МСФЗ як інструмент антикорупційної діяльності в Україні. Міжнародний збірник наукових праць на базі Державного університету «Житомирська політехніка».»Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу», 2019. No1. С. 110-115.